

Skovforeningen finder det endvidere ikke rimeligt, at der i henhold til forslaget § 5 kan pålægges ejere af skove, der grænser til offentlig vej eller sti, snerydningspligt m. v. med hensyn til fortov og sti, særlig ikke hvor der ikke fra skoven er adgang til vejen. Skovforeningen finder derfor, at forpligtelser efter § 5 kun bør kunne pålægges skovejere ud for eventuelle på skovarealet beliggende beboelsejendomme el. lign., hvorfra der er adgang til fortov eller vej.

Det skal hertil bemærkes, at forslaget § 5 kun finder anvendelse i byer og bymæssige bebyggelser, og at ejere af skov- (og landbrugs)arealer, der grænser til offentlig vej og sti i disse områder, også efter den gældende retstilstand kan pålægges forpligtelser til snerydning m. v. Ved lovforslaget er grundejerforpligtelserne udtrykkelig begrænset til fortov og sti, en lempelse, der også kommer skovejere til gode.

Den særlige undtagelsesregel i forslaget § 6, stk. 2, er begrænset til trafikale anlæg og finder ligesom § 5 kun anvendelse i byer og bymæssige bebyggelser. En udvidelse af denne bestemmelses anvendelsesområde til skovarealer og eventuelt også landbrugsarealer må skønnes at få omfattende konsekvenser i forhold til en række andre kategorier af grundejere og må forventes at møde betydelig modstand fra kommunal side.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at imødekomme Skovforeningen på dette punkt.

Skovforeningen henstiller endelig, at også

forslagets § 8 om private fællesveje og stier på landet modificeres i overensstemmelse med det om § 9 anførte.

Det skal hertil bemærkes, at kommunalbestyrelsen allerede efter den nugældende lovgivning — lov af 14. april 1865 om istandsættelsen og vedligeholdelsen af private veje, til hvis afbenyttelse flere er udelukkende berettigede — kan afsige kendelse om bl. a. snerydningen, herunder fordele byrderne herved mellem de vejberettigede. Ved lovforslagets § 8 sker der den ændring i den hidtidige retstilstand, at beslutning om rydningsforholdene kan træffes af kommunalbestyrelsen på eget initiativ og ikke længere forudsætter en begæring fra én eller flere af de færdselsberettigede. Af bemærkningerne til § 8 fremgår det, at bestemmelsen forudsættes administreret lempeligt. Kravene med hensyn til snerydning m. v. på sådanne veje med trafik alene til de vejberettigede vil i almindelighed ikke være store, og kommunerne vil næppe i væsentligt omfang fravige den nugældende praksis, men formentlig i hovedsagen indskrænke sig til at træffe bestemmelse om disse forhold, hvor der er en væsentlig trafikale interesse, eller hvor der opstår uoverensstemmelser. Det må ligeledes kunne forudsættes, at de krav, der stilles med hensyn til rydning m. v. af disse veje, står i rimeligt forhold til den rydning, som kommunen træffer bestemmelse om for offentlige veje med tilsvarende — ringe — trafik.

Heller ikke på dette punkt finder jeg derfor grundlag for at imødekomme Skovforeningens ønske.